UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

Quo[modo] de[be]m[us] orare obedient[ur] [et] obedire volu[n]tati diui[n]e p[ro]pt[er] m[u]lta. [sermo]. xxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

ſit inordinata: qꝛ dt Boeti. Naturaliter
mentibꝫ hominū veri boni eſt inſerta cu/
piditas. Et Auguſti. in. xiij. de trini. dt ꝙ
oēs homines ꝯueniūt in appetendo vlti/
mū finem/ q̄ eſt beatitudo. nihilominꝰ mł
ti homies errāt in ſpeciali rōne beatitudi
nis quantū ad id. ſ. in q̄ beatitudo ꝯſiſtit.
Quidā em̄ exiſtimāt ſummū bonū diuiti
as: q̄daꝫ voluptates: alij honores: alij po/
tentiā. Vñ idem Boetiꝰ ait in. iij. de cō/
ſolatiōe pſa. ij. Omis mortaliū cura quā
multipliciū ſtudioꝝ labor exercet: diuer/
ſo q̄dem calle ꝓcedit: ad vnū tamē beati/
nis finem nititur ꝑuenire. idcirco volun/
tas interdum appetit nō appetēda: ꝛ non
appetit appetenda. Ideo dicit̄ Gene. viij.
Senſus em̄ ꝛ cogitatio humani cordis
prona ſunt ad malū ab adoleſcentia ſua: ꝛ
eſt cauſa dānatōis humane. Eſa. v. Ve q̄
dici. malū bonū ꝛ bonū ma. Rō aūt huiꝰ
inordinatiōis ꝓcedit a cecitate intellectꝰ:
quia em̄ volūtas fert̄ in bonū cognitum:
oportet ꝙ illō bonū appetat voluntas qd̄
intellectus iudicat eſſe bonū. quia ḡ intel
lectus errat ſepius vt dictū eſt. Ideo etiā
voluntas eſt inordinata: ꝛ ideo oportet vt
petamꝰ ꝙ nō noſtra voluntas/ ſed dei fiat
ꝛ ſic idem qd̄ ꝓus. ❡ Tertia rō eſt ꝓpter
ſenſualis appetitꝰ corruptionē. Habemꝰ
em̄ appetitū iſtum corruptū ſicut febrici/
tās. ꝛ ideo ſicut febricitāti vident̄ dulcia
amara: ꝛ ecōuerſo. ſic ꝛ nobis. Aug. Ocu
lis egris odioſa eſt lux/ q̄ puris ē amabił.
ꝛ palato nō ſano pena eſt panis/ q̄ ſano eſt
ſuauis. ꝛ intātū ꝑdominat̄ homini iſte ap
petitus corruptus: ꝙ neceſſe eſt hominez
ip̄m ſequi: niſi virtus ei ſubueniat. ꝓpter
quod dicebat apoſtolus: Cōdelector legi
dei ſ̄m interiorem hominē. Video autez
aliam legem in mēbris meis repugnantē
legi mentis mee ꝛ captiuuz me ducentem
in legē peccati. Infelix ego homo q̄s me
liberabit de corpore mortis huiꝰ. Et ſub/
dit. Gratia dei ꝑ Ieſum chr̄m. Roma. vij
Et ibidem. Velle adiacet mihi: perfice/
re autē hoc nō inuenio. nō em̄ qd̄ volo bo
num hoc ago: ſed quod nolo maluꝫ illud
facio. Ideo oportet ꝙ petamꝰ ꝙ non no/
ſtra voluntas ſenſualis fiat: qꝛ ſolū dele/
ctabilia appetit. ſed volūtas dei fiat q̄ nec
errat nec errare pōt. Per hanc ḡ petitio/
nē petimꝰ ꝙ ſicut ſancti q̄ ſunt in celo in
omnibꝫ ſuā volūtatem ſubijciūt volūtati
dei: ꝛ ei in omnibꝫ ſe cōformant. ſic fiat in
nobis q̄ ſumꝰ i terra/ vt nihil niſi qd̄ deo
placet velimus: ꝛ ſuam voluntatē noſtre
in omnibꝫ ꝑponamus. Vñ hoc mō dici/
mus Fiat volūtas tua: ſicut ſapiēs infir/
mus cupiēs ſanari dicit medico. Volo ta
le quid: ſi vos vultis: quod tamē ꝑciſe nō
vult: ſed de voluntate medici: al's ſtulte
vellet. ꝛ ſic petere debemꝰ a deo ꝙ ſua vo/
luntas ꝛ nō noſtra fiat. Et ideo dt ſcriptu/
ra cum ignoremus quid agere debemus.
hoc ſolū habemus reſidui/ vt oculos no/
ſtros erigamꝰ ad te. ij. Paral. xx. Hic plu
rimoꝝ cecitas redarguit̄: q̄ cū q̄tidie hoc
poſtulent a deo/ vt nō ſua ſed dei volun/
tas fiat. nihilominꝰ quādo aliquid ſiniſtri
patiunt̄ moleſte ferunt ꝛ murmurāt/ ira/
ſcunt̄/ reſiſtunt/ ꝯturbant̄: ꝑſertim in mor
te. Vñ Cyprianꝰ. ꝛ habet̄ in decretis. xiij
q. ij. q̄ꝫ prepoſterū eſt q̄ꝫ ꝑuerſum vt cum
dei voluntatē fieri poſtulemꝰ: qñ euocat
nos ꝛ acceſſis de hoc mūdo: nō ſtatim vo
lūtatis eius imperio ꝑeamus obnitimur
ꝛ reluctamur ꝛ ꝑuicatiuꝫ more ſuoꝝ ad
ꝯſpectū dñi cū triſtitia ꝛ merore ꝑducimur
exeuntes iſtinc cū neceſſitatis vinculo nō
voluntatis obſequio: ꝛ volumus ab eo ꝑ/
mijs celeſtibꝫ honorari: ad quē venimꝰ in
uiti. Hec ille. Iō debemꝰ aduerſa fortit
tolerare: qñq̄dem ſcimꝰ omnia ex diuina
volūtate ꝯtingere: cui nihil niſi iuſta pla/
cent. Vñ Greg. in. ij. moral. c. xvij. Cum
em̄ inq̄t in hac vita ea q̄ volumꝰ patimur
neceſſe eſt vt ad eū q̄ iniuſtū velle nihil ꝑ
ter ſtudia noſtre voluntatis inclinemus.
Magna q̄ppe ꝯſolatio eſt in eo qd̄ diſpli
cet/ qd̄ illo ordināte erga nos agit̄/ cui nō
niſi iuſtū placet. Si igit̄ iuſta deo placere
ſcimꝰ: pati aūt nulla niſi q̄ dño placuerint
poſſumꝰ: iuſta ſunt cuncta. que patimur.
ꝛ valde iniuſtū eſt ſi de iuſta paſſiōe mur
muramus. Hec ille.

❡ Quomodo debemus orare obedienter ꝛ obedire voluntati diuine propter multa
Sermo. XXIIII

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

FJat volũtas tua ſicut in celo ⁊ in terra. Põt hec petitio ſcđo mõ exponi obedienter: vt intelligaꝛ peti bonum operãs qđ eſt bonũ obedientie: vt ſit ſenſus. Fiat voluntas tua ⁊c̄. Primo oram⁹ vt impleam⁹ volũtatẽ ſuã/ ipſi i oib⁹ ⁊ ꝑ oia obediendo. qꝛ h̄ ẽ illđ bonũ ꝑ qđ ꝑuenim⁹ ad bonum glorie/ quod eſt vita eterna: iuxta illud Mat. ix. Si vis ad vitã ingredi/ ſerua mandata. ⁊ h̄ fiat in terra. i. in peccatoribus/ q̄ dicunꝛ terra: quia terrena meditãꝛ terrena diligũt: terrena loquunꝛ ⁊ terrena requirũt ⁊ terrena opanꝛ: ⁊ omnia facta eoꝝ circa terrena ꝟſanꝛ. Joan. j. Qui de terra eſt/ de terra loquiꝛ. Fiat ẽ voluntas tua ꝑ obedientiã. ſic in terra. i. in peccatoribus: ſicut in celo. i. homib⁹ iuſtis q̄ dicunꝛ celum quia celeſtia meditanꝛ ⁊ diligunt: iuxta illud Philꝛ. iij. Noſtra ꝯuerſatio in celis eſt: vt dictũ eſt ſup̄ ſermõe. xv. Hec eſt volũtas dei q̄ vult nos eius mandata ſuare. De qua diciꝛ Roma. xij. Rationabile ſit obſequiũ veſtruꝫ vt ꝓbetis q̄ ſit voluntas dei bona ⁊ beneplacẽs ⁊ ꝑfecta. bona: qꝛ vtilis. Ego dñs docẽs te vtilia: beneplacẽs amãti. ⁊ ſi al's nõ ſit grata amãti: tñ delectabilis eſt. pſ. Lux orta ẽ iuſto ⁊ rectis corde letitia. ꝑfecta: qꝛ honeſta. Notandũ eſt autẽ ꝙ ex h̄ mõ loqndi daꝛ nobis doctria. Nõ em̄ dicit fac: nec faciam⁹: ſed đt Fiat voluntas tua: qꝛ ad vitam eternã duo ſunt neceſſaria. ſ. gratia dei ⁊ voluntas hominis. ⁊ licꝫ deus ſine homine creauit hominẽ non tñ iuſtificat eũ ſine eo: quia vult ꝙ hõ opereꝛ. Zacha. j. Conuertimini ad me ⁊ ego ꝯuertar ad vos. j. Coꝛ. xv. Gratia dei ſum id qđ ſuꝫ. Nõ ẽ ꝑſumas de te: ſed ꝯfidas de grã dei nec negligas: ſed adhibeas ſtudiũ tuum Et ideo nõ đt faciamus: ne videreꝛ ꝙ nihil faceret grã dei. nec dic̄ fac: ne videreꝛ ꝙ nihil faceret conat⁹ noſter: ſed đt fiat: ꝑ grãm dei: addito tñ ſtudio a conatu nr̃o. Hec Tho. ſup Pater noſter. Vł tenẽdo eundẽ ſenſum põt exponi Sicut in celo. i. ſpũ: ſic ⁊ in terra. i. in carne. i. ꝓmpta ſit caro ad obediẽdũ volũtati diuine: ſicut ⁊ ſpiritus/ q̄ naturali inclinatiõe ꝯtrariũ experitur: iuxta illud Matt. xxvj. Spũs q̄dem ꝓmptus: caro aũt infirma Item Gala. v. Caro ꝯcupiſcit aduerſum ſpm̄: ſpũs aduerſus carnem: hec em̄ ſibi inuicẽ aduerſanꝛ: vt nõ q̄cũqꝫ vultis illa faciatis. Vñ Cyprianus ſup Pater noſter. Fiat voluntas tua ſicut in celo ⁊ in terra. nõ vt deus faciat quod vult: ſed vt nos facere poſſimus quod vult. nam deo q̄s obſiſtit q̄ minus qđ velit faciat. Et infra ſubdit dicẽs Fieri aũt petim⁹ volũtatẽ dei in celo ⁊ in terra: quod vtrũqꝫ ad ꝯſũmationẽ noſtre incolumitatis ꝑtinet ⁊ ſalutis. nã cũ corpus e terra ⁊ ſpm̄ e celo poſſideamus: ipſi terra ⁊ celum ſumus. ⁊ in vtroqꝫ. i. corꝑe ⁊ ſpũ vt dei volũtas fiat oram⁹. Eſt eniꝫ inter carnẽ ⁊ ſpm̄ colluctatio/ ⁊ diſcordantib⁹ aduerſus ſe inuicẽ q̄tidiana ꝯgreſſio. vt nõ q̄ volum⁹ ipſa faciam⁹: dũ ſpũs celeſtia ⁊ diuina q̄rit: caro terrẽa ⁊ terreſtria cõcupiſcit. Et ideo petim⁹ inter duo iſta ꝑ opem ⁊ auxiliũ dei ꝯcordiã fieri: vt duꝫ ſpũ ⁊ carne volũtas dei geriꝛ/ q̄ per eũ regñata eſt anima ſerueꝛ. Hec ille. Igiꝛ ptꝫ quia hoc mõ intelligẽdo petim⁹ obedientiam ad diuinã volũtatẽ. Et notanduꝫ ꝑ introductiõe ſmonis ꝙ ꝯcluſio vera eſt i ſacra theologia ꝙ neceſſariũ eſt nobis ad ſalutem ſcire velle ⁊ facere voluntatẽ dei. tria ẽ iſta ſunt neceſſaria. Et ꝑmo ꝙ teneamur ſcire voluntatẽ dei ꝓbaꝛ ex ꝯſeq̄ntibus. Si em̄ tenemur ⁊ velle ⁊ facere dei volũtatẽ ẽ ⁊ ſcire: qꝛ niſi ſeru⁹ ſciat volũtatẽ dñi nõ poterit ꝓculdubio eius volũtatem facere: quia poſſet ꝯtingere ꝙ in q̄ credit ſibi bene ſuire ⁊ obedire/ diſpliceret ei: iuxta illud: Diſplicet imprudens vnde placere ſtudet. ⁊ ꝓpter hoc dignat⁹ eſt ipſe deus nobis manifeſtare: que vult a nob fieri. vt infra diceꝛ in ſeq̄nti ſmõe: quod ẽ magna grã dei. Vñ Baruch. iiij. Beati ſumus iſrael: qm̄ q̄ deo placent manifeſta nobis ſunt. qđ intelligendũ eſt q̄ntum ad ea q̄ nobis ipſe reuelat ꝑ ſcripturã ſacrã vł alio mõ ſibi bñplacito: nã al's impoſſibile eſt ſcire eius volũtatem: iuxta illud Sapieñ. ix. Quis em̄ hominũ poterit ſcire cõſiliũ dei: aut q̄s poterit cogitare quid velit deus: q̄ſi dice. nullus. Et ſubdiꝛ. Difficile eſtimamus que in terra ſunt: ⁊ que in proſpectu ſunt inuenimus cum labore: q̄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

in celis aūt ſūt ꝗs inueſtigabit: Itē Ro
ma.xj. O altitudo diuitiaꝝ ſapiētie ꝛ ſci‐
entie dei ꝗꝫ incōprehēſibilia ſunt iudicia
eius: ꝛ inueſtigabiles vie eius. Quis eñ
cognouit ſenſuꝫ dñi: aut ꝗs ꝯſiliarius eiꝰ
fuit: Pꝫ ḡ quomō intelligat id qđ dictū
eſt: vicꝫ ꝙ tenemur ſcire volūtatē dei orat
ꝓ nobis apl'us dicēs. Nō ceſſamꝰ pro vo‐
bis orantes ꝛ poſtulantes vt impleami‐
ni agnitiōe voluntatis dei ꝛc̄. Col'.j. Se
cūdo tenemur velle qđ vult deus. ꝛ h̄ pro
bat rōne ꝛ auctoritate. Ratio eſt: quia in
quolibet genere eſt vnū ꝑmū qđ eſt men‐
ſura omniū q̄ ſunt in illo genere in q̄ per‐
fectiſſime natura generꝫ inuenit: ſicut na
tura coloꝝ in albedine. q̄ ꝓ tanto omniuꝫ
coloꝝ menſura dicit: qꝛ de vnoq̄ꝫ colore
cognoſcit q̄ntum participat de natura ge
neris ex ꝓpinq̄tate ad albedinem vel ex re
motiōe ab ipa: vt đr in. x. Meta. Sicut
etiā in genere coloris eſt color ignis. Et ꝑ
hūc modū ipē deus eſt mēſura oim entiū
vt ex ꝟbis cōmētatoris ibidē haberi pōt.
Tantū eñ vnūquodꝫ habet de eſſe q̄n‐
tuꝫ ei per ſimilitudinē appropinq̄t: ſm ꝟo
ꝙ ei diſſimile inuenit / ad nō eſſe accedit.
Et ſic de omib' que i deo ꝛ creaturis pa‐
riter inueniunt dici oportet. vñ ꝛ intelle‐
ctus eius omnis cognitiōis eſt mēſura et
bonitas omis bonitatis: ꝛ bona volūtas
omnis bone voluntatis. ſic de potētia eiꝰ
ſic de ſapiētia. Ex h̄ ergo vnaq̄ꝫ volūtas
bona eſt ꝙ diuine voluntati cōformat. vñ
cū q̄libet teneat ad habendā bonā volūta
tem / tenet pariter ad habendū voluntatē
volūtati diuine ꝯformē. Et ſic patꝫ ratio
quā ponit Thomas in q̄ſtionib' de veri‐
tate. q. xxiij. ar. vij. Auctoritas patꝫ etiaꝫ.
Nā ſup illud pſ. Nō adheſit mihi cor pra
uum: đr glo. Cor tortū habꝫ q̄ nō vult q̄‐
cunq̄ꝫ deus vult. Item ſup illō pſal. xxxij
Rectos decet collaudatio. đr gloſ. Recti
ſūt q̄ dirigūt cor ſuū ſm voluntatem dei:
nec patitur inſtātiā de volūtate chr̄i / qui
videt noluiſſe pati cū dixit Si poſſibile ē
trāſeat a me calix iſte. qꝛ reſpōdendū ē vt
ſcripſi ſmōe primo: ꝑte. j. Tertio tenet q̄
libet facere volūtatē dei: alioq̄n impoſſibi
le eſſet cōſequi ſalutē: ſicut nō meret mer
cēnariꝰ mercedē niſi fecerit voluntatē do
mini ſui. Vñ Math. vij. Nō omnis qui
đr mihi dñe domine: intra. i regnum celo
rum: ſed q̄ fecerit voluntatem patris mei
qui in celis eſt ipē intrabit in regnū celo‐
rum. Ergo a cōtrario ſenſu qui nō fecerit
voluntatē patris mei nō in intrabit in re
gnū celoꝝ: ſed in infernū dānatoꝝ. Ideo
Luce. xij. Ille ſuus q̄ cognouit volunta‐
tē dñi ſui ꝛ nō fecit ſm volūtatē eiꝰ / plagi‐
va. multꝫ. Iō petamꝰ cū Dauid dicētes
Eripe me de inimicis meis dñe ad te cō‐
fugi: doce me facere volūtatem tuam: qa
deus meus es tu. pſal. xlij. Nota eripe me
dñe de inimicis meis: dñe ad te ꝯfugi do
ce me facere volūtatē tuam. i. de diabolo
carne ꝛ mūdo. Diabolus eñ reſiſtit nob
vt nō faciamꝰ dei voluntatē per ſupbiaꝫ.
caro per ꝯcupiſcentiam: mūs per auariti
am. Modo ḡ exq̄ tenemur ſcire velle ꝛ fa
cere dei volūtatem: ideo debemus petere
ab eo dicentes Fiat volūtas tua ꝛc̄. Pro
latiori ḡ diſcurſu videamus q̄re debemꝰ
ipām voluntatē dei facere: ꝛ ei in omni‐
bus humiliter obedire. ¶ Nota ḡ ꝙ q̄n‐
q̄ꝫ aliis rōnib' tenemur ipi deo obedire:
ſicut ſunt q̄nq̄ꝫ differētie perſonaꝝ in hac
vita q̄ tenētur aliis obedire. Primo nāq̄ꝫ
tenent filij obedire parētib'. Secūdo ſer
ui domis. Tertio diſcipuli mgr̄is. Quar
to religioſi ꝛ clerici p̄latis. Quīto vxores
viris. Sic ḡ ꝛ nos iſtis q̄nq̄ꝫ rōnib' tene
mur diuine volūtati parere

Primo ꝓpt' parētele dilectionē.
Scđo ꝓpt' ſuilē ſubiectionē
Tertio propter magiſtralem inſtructi‐
onem.
Quarto propter paſtoralem p̄lationem.
Quinto propter maritalem coniuncti‐
onem.

¶ Primo ꝛc̄. quia filij debent parentib'
obedire. Epheſ. vj. Filij obedite parenti‐
bus ſi p̄cipiant aliq̄d quod ſit ſm deū non
autē contra deum. Hic practice cōtra illos
quos qui mādat filijs illicita / prout expe
dit. Et vide ad ꝓpoſitū quod ſcripſi in ſer‐
monib' de decem p̄ceptis decalogi. in q̄r
to precepto: ſermōe ſcđo. Hac ergo ratio
ne debemus deo in omnib' obedire: quia
ipē eſt pater noſter: vt dictum ē ſupra ſer
mone. vj. Et multo magis q̄ꝫ carnales pa
rentes: quia iſti quicquid operantur ad

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dandũ nobis eſſe operantur inſtrumen
taliter ad carnis generationẽ. Deus aũt
p̃ncipaliter format i nobis organa ⁊ line/
amenta corporis in vtero matris:⁊ ipe fa
cit nos naſci pſ. Quoniã tu es qui traxi/
ſti me de ventre/ſpes mea ab vberib⁹ ma/
tris mee ⁊c̃. Ipe creat aĩam ad imaginẽ
⁊ ſimilitudinẽ ſuam. Ipe nobis prepara
uit lac ad nutriendũ ⁊c̃. ꝙ incõpabilit᷑ ma
gꝭ ipi deo ꝙ̃ parẽtib⁹ obedire tenemur ſi/
ne aliqua differentia mãdatoꝝ. Nam ipa
diuina volũtas eſt regula rectiſſima actu
um humanoꝝ:ꝗcquid ergo p̃cipit ea rati
one iuſtiſſimũ eſt:quia ipe vult. Quecũ/
ꝙ̃ em̃ vult deus:nõ ideo ipa vult quia iu
ſta ſunt:ſed ideo ipa iuſta ſunt/quia ipſa
vult deus.pſal. Judicia dñi vera iuſtifi/
cata in ſemetipa. Et ideo ſi aliquid p̃cipe
ret vobis deus qđ eſſet cõtra diuina mã/
data ſecũde tabule/omino ſibi obediẽdũ
eſſet. Sicut patet in Abraã volente fili/
um imolare ad dei preceptũ Geneſ.xxij.
Item in filijs iſrael expoliantib⁹ egyptũ.
Exodi.xij. Item in Oſee accipiente vxo
rem fornicariã. Oſee.j. Ideo aplus He/
bre.xij. Patres ꝗdez carnis noſtre habui/
mus eruditores ⁊ reuerebamur eos:non
multo magis obtemperabimus patri ſpi
rituũ ⁊ viuem⁹. Ideo laudat᷑ ille de ꝙ di/
cit᷑ Deute.xxxiij. qui dixit patri ſuo ⁊ ma
tri ſue:neſcio vos.⁊ fratrib⁹ ſuis:ignoro il
los:⁊ neſcierũt filios ſuos. hi cuſtodierũt
eloquiũ tuũ:⁊ pactuz tuũ ſeruauerũt ⁊c̃.
¶ Secũdo debem⁹ deo in omnib⁹ obedi
re ꝓpter ſeruilez ſubiectionẽ:quia ſerui de
bent dominis obedire:iuxta illud.j. Pet.
ij. Serui ſubditi eſtote in om̃i timore do
minis:nõ tm̃ bonis ⁊ modeſtis:ſed etiam
dyſcolis. Hac ratione debemus chõ obe
dire:quia dñs noſter eſt triplici ratione.
Primo ratione creatiõis. Secũdo ratiõe
redemptionis. Tertio rõne ſubiectionis.
Primo ratiõe creatiõis. Nã ſi quis in ſua
poſſeſſiõe de ſuo ꝓprio edificat domũ/di/
citur domin⁹ dom⁹. Sic chõs de ſuo pro
prio.i.de ſua potẽtia/ſapiẽtia/⁊ bonitate
creauit domũ huius mũdi:ergo eſt dñs.
Ideo dicebat Mardocheus. Dñe deus
omnipotẽs in ditiõe tua cũcta ſunt poſi/
ta:⁊ nõ eſt qui poſſit tue reſiſtere volũta/
ti.tu feciſti celũ ⁊ terrã/⁊ quicqđ celi am/
bitu cõtinet᷑ dñs vniuerſoꝝ tu es. Heſter
xiij. Secũdo ratione redemptiõis:quia ꝗ
emit ſeruos de ꝓprijs ſuis pecunijs:ſui ſer
ui ſunt. Sic chõs de ꝓpria moneta burſe
ſue.i.de ſanguine corpis ſui emit nos:⁊ ꝓ
om̃ib⁹ ſoluit p̃ciũ in banco cambij.i. i cru/
ce.j. Petri.j. Nõ corruptibilib⁹ auro ⁊ ar/
gento redempti eſtis a vana veſtra ↄuer/
ſatione:ſed p̃cioſo ſanguine quaſi agni in
cõtamiati ⁊ immaculati chriſti ⁊c̃. Ideo
om̃es ſumus ſerui ſui. licz iudei ⁊ alij infi
deles fugiant nũc ab eo ⁊ latitẽt ꝑ nemo/
ra ⁊ cauernas infidelitatis. Ideo Dauid
in pſal.lxvij. Cãtate deo:pſalmum dicite
nomini eius:iter facite ei ꝗ aſcẽdit ſuꝑ oc
caſum:dñs nomẽ illi. Nota iter facite ei:
ſcz in veſtro corde ⁊ opib⁹ ꝑ obediẽtiã per
quã ipe chõs venit ad nos/⁊ nos im⁹ ad
ipm̃. de p̃mo Joã.xiiij. Si ꝗs diligit me
ſ̃monẽ meũ ſ̃uabit:⁊ pat᷑ me⁹ diliget eũ
⁊ ad eũ veniem⁹ ⁊ mãſionẽ apud eũ facie
mus. De ſcđo dt pſ. Viã mãdatoꝝ tuoꝝ
rũ cucurri:cũ dilataſti cor me. Nõ em̃ qui
aſcendit ſuꝑ occaſum.i.mortem quã occa/
ſus ſol᷑ ſignificat.q2 ſicut ſol occidit cũ cer
titudine ꝙ in craſtinũ exiet:ita chõs ſol iu
ſtitie mortu⁹ fuit cũ certitudine reſurrecti
onis. Nota:dñs nomẽ illi. Rom.xiiij. In
hoc em̃ chõs mortu⁹ ẽ ⁊ ſ̃urrexit:vt mortu
orũ ⁊ viuoꝝ dñet᷑. Tertio rõne ſubiectio/
nis. Nã oẽs creature ſũt ſubiecte ipi chõ
ſiue volũtarie fiẽt boni chriani/ſiue ↄ vo
lũtatẽ coꝝ:ſicut ſũt infideles ⁊ mali chri/
ani. Mat.vlt. Data ẽ mihi ois ptãs i ce/
lo ⁊ in terra. ¶ Tertio debem⁹ deo obedi
re rõne mgr̃alis inſtructiõis:q2 ſicut diſci
puli debẽt obedire mgr̃o/ſic nos ipi chõ:
ꝗ eſt magiſter nr̃. Mat.xxiij. Nec vocemi
ni mgr̃i:q2 mgr̃ veſter vn⁹ eſt chrus.pſ.
Qui docet hoiem ſciam. Vñ de ſapia di
ꝗ eſt chõs dr Sap.viij. Doctrix em̃ diſci/
pline dei ⁊ electrix opeꝝ illi⁹. Et ſubdit de
clarãs qđ doceat in ſpẽali. Sobrietatẽ ei
⁊ prudẽtiã docz ⁊ iuſtitiã ⁊ ꝟtutẽ:ꝗb⁹ vti
lius nihil ẽ in vita hoib⁹. Quattuor enim
ꝟtutes cardinales ponunt᷑ hic:ꝗs chriſt⁹
docuit ꝟbo ⁊ facto. Declara ⁊c̃. Jõ ſibi di
cere debem⁹: Magiſter ſcimus q2 verax
es ⁊ viã dei in ꝟitate doces. Matth.xxij.
Itẽ Jo.xiij. Vos vocatis me magiſter ⁊
dñe:⁊ bñ dicit᷑/ſum etem̃. ¶ Quarto p/

pter paſtoralē p̄latione. Subditi em̄ tenē-
tur obedire p̄latis. quia p̄lati repſentāt p-
ſonam dei. Mat. x. Qui vos audit me au-
dit: ꝛ q̄ vos ſp̄nit/me ſp̄nit. q̄ aūt me ſper-
nit/ſp̄nit eū q̄ me miſit. Sic ꝛ chr̄o debe-
mus obedire: q2 nr̄ p̄latus eſt: ꝛ nos oues
ſue. Joan. x. Ego ſum paſtor bon⁹. Et vi-
de q̄ꝫ bon⁹: q̄a bon⁹ paſtor aiam ſuā dat p
ouib3 ſuis. Igit̄ ſicut oues ſequunt̄ paſto-
rē: q̄a p viam quā eis paſtor oſtendit ince-
dūt: ſic ꝛ nos ſeq̄ debem⁹ chr̄m: ex q̄ ſemel
eum in paſtorē noſtꝝ aſſumpſim⁹. Quia
aūt eram⁹ oues ſine paſtore. j. Pe. ij. Era-
tis em̄ ſicut oues errantes: ſed cōuerſi eſtiſ
nunc ad paſtorē ꝛ ep̄m aiaꝝ veſtraꝝ. igi-
tur ei in omnib3 parere debemus: ſeq̄ntes
eius veſtigia. q2 ipſe ſe hūiliauit fact⁹ obe-
diens vſq3 ad mortē: mortem aūt crucis.
Phil. ij. Sic ꝛ nos exēplo ſuo vſq3 ad mor-
tē ipſi obediam⁹. Non em̄ habem⁹ pontifi-
cē q̄ nō poſſit cōpati infirmitatib3 noſtriſ:
tentatū aūt p oia p ſilitudine abſq3 pecca-
to. Heb. iiij. ¶ Quinto ꝓpter maritalez
coniunctiōem. q2 chr̄s eſt vir aiaꝝ nr̄aꝝ.
deſpōſauit em̄ nos in baptiſmo. Et ſicut
matrimoniū habet tres gradus: ſic ꝛ iſtō
ſp̄uale matrimoniū. Eſt aūt m̄rimonium
initiatū: ratum ꝛ cōſūmatū. Initiatū per
verba de futuro. ratū p v̄ba de p̄nti. conſū-
matū p copulam carnalē. Sic ꝛ iſtō ma-
trimoniū initiat̄ in baptiſmo in quo aia
deſponſata a chr̄o recipit ab eo ꝓmiſſionez
de futura vita: ſi ſeruet fidē ſpōſo. Oſee. ij.
Sponſabo te mihi in ſempiternū. Et in-
fra. ꝛ ſpōſabo te mihi in fide: ꝛ ſcies quia
ego dñs. Ratificat̄ aūt hoc m̄rimoniuz in
morte: in q̄ quaſi p v̄ba de p̄nti aia de p̄-
ſenti videt eſſentiaz dei: in q̄ conſiſtit vita
eterna. Joā. xvij. Hec aūt eſt vita eterna
vt cognoſcant te ſolū verū deū ꝛ quē miſi-
ſti ieſum chr̄m. Cōſūmabit̄ v̄o hoc matri-
moniū in reſurrectione corpoꝝ in qua to-
taliter pfecta erit gl̄ia anie. nunc em̄ imp-
fecta eſt: q̄nquidē adhuc anima beata ſtat
in deſiderio corpis gl̄ioſi reſumēdi. q̄a na-
turaliter aia inclinat̄ ad hoc deſideriū. q̄a
forma licz ſubſiſtens ſine materia impfe-
cta eſt: qđ deſideriū nōdū impletū eſt: tūc
v̄o poſt reſurrectiōem cōſūmabit̄/ cum ſo-
ciabit̄ totalr̄ chr̄o gl̄ia totius cōpoſiti: ꝛ cū
erimus cōformes in oibus ipſi ſponſo no-
ſtro ieſu chriſto. iuxta illud Phil. iij. Sal-
uatorē expectam⁹ dñm noſtrū ieſum chri-
ſtum: qui re. cor. hu. no. confi. cor. cla. ſue.
Item Ro. viij. Quos p̄ſciuit ꝛ p̄deſtina-
uit conformes fieri imagini filij ſui: vt ſit
ipſe p̄mogenit⁹ in multis fratrib3. Igitur
quia aia noſtra eſt vxor chr̄i: debemus ei
ſubijci in omnib3 ꝛ ei obedire. Nā ꝛ vxor
ſubiecta debet eē viro. Geñ. iij. Sub viri
ptāte eriſ. et ei dz obedire. Eph. v. Mulie-
res viriſ ſubdite ſint ſic dño ſerui: quoniaz
vir caput eſt mulieriſ: ſicut chriſtus caput
eſt eccleſie.

¶ Quomō debemus orare ſalubriter: et agitur vtrū voluntas dei que eſt de ſalute hominū ſp adimpleatur: ꝛ q͛ octo ſunt que deus requirit a nobis.

Sermo XXV.

Fiat volūtas tua ſicut in celo ꝛ in terra. Ter-
tio modo pōt hec petitio expo-
ni ſalubriter de voluntate dī qua vult nobis
beatitudinem. Pro cuius euidētia eſt no-
tandū q͛ concluſio firma eſt in ſacra theo-
logia q͛ deus vult q͛ quilibet homo ſaluet̄.
Hec concluſio probatur ratiōe. Ratio eſt
que ſic ponit̄ Quicūq3 em̄ facit aliquid p-
pter aliquē finem: vult de illa re illū finez
ꝓpter quē facit eam. Deus aūt fecit homi-
nem: ſed nō pro nihilo. quia ſicut dicit pſ.
lxxxviij. Nunqđ vane cōſtituiſti oēs filij-
os hominū: Fecit ergo de⁹ hominē ꝓpter
aliquid: ſed non ꝓpter diuitias aut hono-
res aut voluptates: aut aliud tp̄ale. quia
finis nobilior eſt his que ſūt ad finem. ſed
nullum tēporale eſt nobilius homine q̄n-
tum ad animā. ergo ꝛc. ſed propter vitam
eternā que eſt finis vltimus homis. Ro.
vj. Nunc liberati a peccato: ſerui autē fa-
cti deo habetiſ fructū veſtrū in ſanctificatio-
nē: finem v̄o vitam eternā. ergo cū homo
habet vitam eternā/hoc vult deus. Joā.
vj. Hec eſt volūtas eius q̄ miſit me patris
vt oē qđ dedit mihi non ꝑdā ex eo ꝛc. Ite
pſ. Saluū me fecit q̄m voluit me. Hec
aūt voluntas in angelis beatis iam com-